

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ

Γ' ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΠΟΙΗΘΗ ΥΠΟ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΚΑΡΒΕΛΑ

ΑΘΗΝΑΙ 2007

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ «Μακάριος ἀνὴρ». Εἰς δὲ τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἰστῶμεν στίχους ι´ καὶ ψάλλομεν στιχηρά Ἀναστάσιμα γ´ καὶ Ἀνατολικὸν ἕν, καὶ τῆς Θείας Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ προσόμοια τρία δευτεροῦντες αὐτά.

Στιχηρά προσόμοια. Ἦχος α´. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Φωτολαμπῆς ἀνεφάνη ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, καθοδηγῶν, στηρίζων ὀρθοδόξων τὰ πλήθη· πίστει τῇ πατρῶα καὶ ἀσφαλῆ θεαρέστως ἐμμένοντα· ἐπιτελοῦντα δὲ πόθῳ τὴν ἑορτὴν τῆς λαμπρᾶς Αὐτοῦ Ὑψώσεως. (δὶς)

Ἐν οὐρανῷ τὸ σημεῖον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τοῖς τῇ πατρῶα πίστει εὐλαβῶς ἐπομένοις, ὅτε συνελθόντας ἐν τῷ ναῷ ἑορτῇ τῆς ὑψώσεως, φωτολαμπῆς ἀνεφάνη θεία βουλή, εἰς μαρτύριον αἰώνιον. (δὶς)

Τῶν εὐσεβῶν αἱ χορεῖαι Σταυρόν τὸν Τίμιον, ἐν οὐρανῷ ὀρῶσι θεοχάρακτον τύπον, ὅτε συνηγμένοι ἐν τῷ ναῷ τῶν πατρῶων ἐπόμεναί· τὴν ἑορτὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, φαιδρῶς ἑορτάσαι ἐπειγόμενα. (δὶς)

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Κύριε, τοῖς ὑπερμάχοις τῆς πίστεως, τὸν σταυρόν Σου τὸν τίμιον δέδωκας, σημεῖον οὐράνιον ἐνισχύων τούτους· ὅτε συνηγμένοι ἐν τῷ ναῷ τοῦ μαθητοῦ, φίλου ἐπιστηθίου καὶ κήρυκος, τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, φαιδρῶς ἐπανηγύριζον. Καὶ ἡμᾶς φιλόανθρωπε, ἐν τῇ πατρῶα πίστει πορευομένοις, ἀκλινεῖς διατήρησον μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς· τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις καὶ ἱκεσίαις τῶν Ἁγίων Σου.

Καὶ νῦν. Τὸ Δογματικὸν τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος μεγάλη. Φῶς ἰλαρόν.
Τὸ προκείμενον. « Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».
Μετὰ τὴν «ἐκτενῆ δέησιν». κτλ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Τὰ στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου.

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ.β´

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν Σου Κύριε, τὸ φοβερὸν τοῦ Σταυροῦ Σου σημεῖον, καὶ ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν· ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Θεὸς ὢν ἀπαθής, σαρκὶ παθεῖν δι´ ἡμᾶς, ἐκουσίως κατεδέξω· διὸ σῶσον τὸν λαόν, ὃν περιποιήσω οἰκείῳ αἵματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Θεολόγου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου...»

Τὸ «Τρισάγιον» καὶ τὰ Ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ´ Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας φιλόανθρωπε, τοῖς ὑπερμάχοις τῆς Πίστεως, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, σημεῖον οὐράνιον ἐνισχύων τούτους· ὅτε συνηγμένοι ἐν τῷ ναῶ τοῦ μαθητοῦ, ἐπιστηθίου φίλου καὶ κήρυκος, φαιδρῶς ἐπανηγύριζον, τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως, τοῦ Σταυροῦ Σου μακρόθυμε· Ἰησοῦ Παντοδύναμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάβαλε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ

Σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει Ὁρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλόανθρωπε.

Ἀπόλυσις.

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Μετά τὸν «Ἐξάψαλμον» τὸ «Θεὸς Κύριος...» καὶ τὰ Ἀπολυτικά τοῦ Ἑσπερινοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Α' ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΝ

Καθίσματα. Τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου.

Δόξα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ὁ Τίμιος Σταυρός, ἐν Οὐρανῶ ἀνεφάνη, φωτίζων ἐν νυκτὶ Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη· σημεῖον ἐπουράνιον, εἰς πιστῶν ἀγαλλίασιν, καὶ μαρτύριον τοῦ ἀληθοῦς τῶν Πατρῶν, εἰς τὴν σύναξιν τοῦ ἑορτάσαι ἐν πίστει, Σταυροῦ θείαν Ὑψωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Β' ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΝ

Καθίσματα. Τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Σημεῖον οὐρανόθεν ἐν νυκτὶ ἀνεφάνη, καὶ τῶν ἀκραιφνῶν εἰς τὴν πίστιν, ἐφαιδρυνε καρδίας· Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ ὁ φωταυγής, πιστούμενος Πατρῶν ἀληθές· διὰ τοῦτο ὀρθοδόξων πλῆθος φαιδρῶς ἐβόα σοι τῷ Κυρίῳ. Σκέπασον τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· φρούρησον ὡς φιλόανθρωπος· χάρισαι ὡς ἐλεήμων ἡμῖν, πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Τὰ Ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἐν
 συνεχεία οἱ Ἀναστάσιμοι Κανόνες καθὼς καὶ ὁ κατωτέρω Κανὼν
 τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὦδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄρματα Φαραώ.

Ἐφανασ ἐπὶ γῆς τὰς ἀκτῖνας τοῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ τὸν διάβολον
 καταβαλὼν, τῶν ἀνθρώπων ἔσωσας, τὸ γένος Κύριε· διὸ ὑμνοῦμεν
 τὴν δόξαν Σου.

Γεύσεως ἀπειθοῦς, τῷ Σταυρῷ ὁ Λυτρωτῆς, ἔλυσε τὸ δέλεαρ,
 τῆ τοῦ Πατρὸς εὐδοκία. Ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως
 δεδόξασται.

Σκῆπτρον νικοποιόν, κατεφύτευσας Χριστέ, ζωῆς ξύλον
 ἄχραντον, ὡς ἐν Ἐδὲμ τὸν Σταυρόν σου, ὡς φωτειδῆς ἐξέλαμψεν,
 ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ἦν περ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορός, ὡς πύλην
 οὐράνιον, καὶ ἀκατάφλεκτον βάτον σὲ Παρθενομητορ ἄχραντε,
 Θεὸν τεκοῦσαν ἔγνωμεν.

Ὦδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὡσπερ θυρεῷ φραττόμεθα, τῷ τοῦ ἀηττήτου σου Σταυροῦ
 τύπῳ, Δέσποτα· ὃν μὴ φέρων ὁ ἀπευκταῖος, δραπετεύει τῶν
 δαιμόνων ἐσμός.

Πάντα ὁ Σταυρός Σου ἠΰφρανε, τοὺς ἐσταυρωμένον σε Θεὸν
 καταγγέλοντας· ὅς ἐκλάμπρω καὶ ἀπροσίτῳ, ὠραιότητι ἐξέλαμψε.

Χαίροις ᾧ Σταυρέ πανάγιε· ὅτι σου ὁ τύπος ὑπὲρ ἥλιον ἤστρα-
 ψε, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν διώξας, τοὺς πιστοὺς ἡμᾶς ἐφώτισε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν λόγον ἐν γαστρὶ σου
 χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ
 ἄνθρωπον

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σταυρὸς ὁ Τίμιος ἐσημειώθη ἄψευδὲς μαρτύριον, ἐπιβραβεύων ἐκ Θεοῦ, τῶν ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα, καὶ τῶν πατρίων, πληρῶν τὴν ἀκρίβειαν.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστικῶς μὲν πρῖν, καὶ αἰσθητῶς δὲ σήμερον, κατηγλαῖσας Χριστέ, τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ τὸν τύπον.

Τὸ παράνομον τῶν θεοκτόνων τόλμημα, σταυροτύπω σου Σωτήρ, ἐθριάμβευσας Σωτήρ οἰκτίρμον.

Ἐβεβαίωσας Χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα, τῷ αὐτῷ σου φωτί, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν Χριστέ χαράξας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε, εὐλογημένη Δέσποινα, ὃν ἐκύησας Θεόν, ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν.

Ὦδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήσας

Θανατηφόρον τὸ ξύλον, ὁ Σταυρὸς ζωηφόρος, τοῖς τῆς Ἑδὲμ ἀποϊκοῖς ἐδείχθη Χριστέ, ἔνοικον αὐθις, διὰ κακούργου τὸν Ἀδὰμ ἐργασάμενος.

Ὁ ὑποστήσας τῷ λόγῳ, τὸ πρωτόκτιστον σέλας, ὡς Υἱῷ Πατὴρ φωταυγῆ τὸν Σταυρὸν, νῦν διαγράφει, τῷ σταυωθέντι μαρτυρῶν τὴν θεότητα.

Ἐν τῷ φωτὶ τῷ ἀδύτῳ, τὸ ὑπέρτατον φάος, ἐν τῷ Πατρὶ ὀψόμεθα πίστει Χριστέ, σὲ τὸν Υἱὸν καὶ σοῦ τὸ Πνεῦμα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἔλαμψον.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ ὠδίνειν σε Κόρη, τὰ μητέρων οὐκ ἔγνωσ, ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσαν Θεόν, τέτοκας σαρκί' διὸ πάντες εὐσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ὦδὴ ς'. Ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Τὸν Σταυρὸν ἐκλάμπεις, τοῖς πέρασι Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἐφώτισας δέ, δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς Σε.

Καλυπτέτωσαν μὲν, τὸ ὄμμα οἱ παράνομοι, τοῦ Σταυροῦ τὸ κάλλος, ἔξαστραπτον γὰρ οὐ φέρουσιν.

Ἐντροφάτωσαν δέ, τῇ αἴγλη τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τεκοῦσα. Παρθένε ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση, τὸν Υἱόν σου ἱκετεύουσα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Φωταυγῆς ὡς ἥλιος ἐν οὐρανῷ ἀνεφάνη, ὁ Σταυρὸς ὁ τίμιος καταφαιδρύνων καρδίας. Ἄνωθεν ἐπισφραγίζων πατρῶαν πίστιν. Μέγα δὲ σημεῖον ὄντως ἐν τοῖς ἐσχάτοις, ἀνεδείχθη τοῖς ἐν πίστει ἐπιτελοῦσι, Σταυροῦ τὴν θείαν Ὑψωσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πατρῶαν πίστιν πορευομένοις καὶ τοῖς θείοις δόγμασι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἐπομένοις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου, σημεῖον μέγα ἐν οὐρανῷ ἀνεφάνη· φωταγωγοῦντος τὴν σύμπασαν κτίσιν καὶ ἐπισφραγίζοντος τῆς ἀληθοῦς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν, εἰς μαρτύριον αἰώνιον· ὅτε οὗτοι ἦσαν συνηγμένοι ἐν τῷ ναῷ τοῦ μαθητοῦ, ἐπιστηθίου φίλου καὶ κήρυκος, ἐορτάσαι φαιδρῶς, Σταυροῦ τὴν θείαν Ὑψωσιν.

Συναξάριον

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τῆς Γ' Ἐμφανίσεως τοῦ ἐν Οὐρανῷ φανέντος Τιμίου καὶ Ζωοποιῦ Σταυροῦ, κατὰ τὴν νύκταν τῆς 13^{ης} πρὸς τὴν 14^{ην} Σεπτεμβρίου τῷ σωτηρίῳ ἔτει 1925, ἐπὶ ἐξορίστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β', ἄνωθεν τοῦ Ἱεροῦ Μονυδρίου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ, καθ' ἣν οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ (Παλαιοεορτολογῖται), ἐτέλουν ἱερὰν Ἀγρυπνίαν διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὸ πάτριον ἐορτολόγιον.

Στίχοι.

Σταυροῦ παγέντος ἠγιάσθη γῆ πάλαι·
 Σταυροῦ νῦν ἐν νυκτὶ καὶ ἐν τῷ Ἀττικῷ
 οὐρανῷ φανέντος,
 Χαρᾶς ἐπλήσθησαν διωκόμενοι ὑπὸ τῶν
 Σχισματικῶν γνήσιοι Ὁρθόδοξοι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ, Σταυρῷ, Ἥλιος μεσούσης ἡμέρας, ὄν
 καθορῶν ὁ αἰσθητός, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, ὑπερῦμνητε
 Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ὁ τῷ Θεόπτῃ ἐν πυρί, πάλαι ὁμιλήσας καὶ γνόφῳ, σταυροφα-
 νεῖ δὲ ἀστραπῇ, ὡς Θεὸς δοξαζόμενος σήμερον, ὑπερῦμνητε Κύριε,
 ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τὸ ἐκ φωτὸς καὶ ἐν φωτί, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον, καὶ τῷ
 ἀχράντῳ σου φωτί, τοῦ Σταυροῦ σου δοξάσας τὸ τροπαιον,
 ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν
 ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαχνία βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς
 ἀνυμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου

Τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ὄραθέντα, καὶ ἐν ξύλῳ Σταυροῦ
 καθηλωθέντα οὐσία σαρκός, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωτὶ ἀχράντῳ τυπωθέντα, καὶ ἐκλάμπαντα Σταυρόν
 ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦντες ἓνα τῆς Τριάδος, τὸν τῇ αἴγλῃ τοῦ Σταυροῦ
 τὴν οἰκουμένην φωτίσαντα, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀπορρήτω λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῆ οἰκουμένη, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε Ἰαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Λίθος ἀχειρότητος.

Ὁ πάλαι πυρί τε καὶ γνόφῳ, τῷ ἀπειθεῖ νομοθετήσας, νῦν τῷ πιστοτάτῳ σου λαῷ, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον διέγραψας, ὑπὲρ φωστῆρας λάμποντα ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἐπένθησε ζόφῳ ἢ κτίσις, τῶν σταυρωσάντων σε τὴν τόλμην· νῦν εὐπρεπεστάτῳ δὲ φωτί, ὁ ζωηφόρος λάμπας Σταυρός σου Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξε, τὴν κεκρυμμένην ὠραιότητα.

Θεοτοκίον

Φώτισον ἡμᾶς ἢ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε· ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρᾶ καρδία σε εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐν οὐρανῷ ἐφάνη ὁ θεοχάρακτος Σταυρός, ἐπὶ τῇ θεία Ὑψώσει πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, ἐπισφραγίζων θεόθεν, τὸ ἀψευδὲς τῶν Πατρῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἢ θεία· φαίνει γὰρ οὐράνιος Σταυρός ἐν πέρασι· λάμπει αἰθὴρ φῶς ἀπρόσιτον· ἀῆρ αὐγάζει, καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὠραῖζεται· μέλπει θείοις ἄσμασιν ἢ Ἐκκλησία Χριστοῦ· σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν, αὐτὴν φρουροῦντα. Σταυρόν τον θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον· οὗ τῇ δυνάμει

κραταιούμενοι, τῷ Δεσπότη προσέλθωμεν κράζοντες, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (δὶς)

Τιμιωτάτη ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ πάντιμος Σταυρὸς καὶ ἔνδοξος, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐράνια, μετάγων πίστει, τοὺς ἀδιστακτῶ τοῦτον γεραίροντας. Χαίρει ἔθνη ἅπαντα, θερμῶς προστρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ καὶ ἀγάλλεται, καὶ Ἐκκλησίας, νυμφοστολεῖται μορφῇ ἢ ἔνθεος· ὃν γὰρ συγκρούπτειν ἐγκατέσπευδον, σχισματικοὶ ἐξ ὕψους αἰθέριος, καταυγάζει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· σήμερον γὰρ ἤστραψε Σταυρὸς ἐν πέρασιν, ἐξ οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων καὶ συνημμένα δεικνὺς τὰ ἄμικτα. Σήμερον συγχαίρουσι χοροῖς Ἀγγέλλων βροτοί· τὸ γὰρ διεῖργον μεσότοιχον, Σταυρῷ ἠρμένον. εἰς ἓν τὰ πάντα σαφῶς συνήγαγεν· ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρύνει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε τοῖς ὑπερμάχοις τῆς πίστεως (Βλέπε δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ).

Καὶ νῦν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.....

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

Οὐρανῷ ἐφάνη θεῖος Σταυρὸς, φέγγει ἀπροσίτω, καταυγάζων ἐν τῷ ναῷ, τοῖς ἐν τῇ πατρῷα πίστει πορευομένοις, τελοῦντας θεαρέστως τὴν θεῖαν ὕψωσιν.

